

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 51543-3/ODK-2012

Praha 10. května 2012

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy (dále též jako „odvolací orgán“), rozhodlo v souladu s ustanoveními § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanoveními § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 178 odst. 1 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o odvolání Ing. Pavla Prchala, [redacted] (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, odboru dopravy, silničního hospodářství a investic (dále také „povinný subjekt“), ze dne 29. března 2012, č. j. KrÚ 21868/2012, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, podaném odvolatelem dne 5. března 2012,

t a k t o :

Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 29. března 2012, č. j. KrÚ 21868/2012, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (body 2, 5, 6, 8), se r u š í a v ě c s e v r a c í povinnému subjektu – Pardubickému kraji, Krajský úřad Pardubického kraje k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra bylo dne 27. dubna 2012 Pardubickým krajem, krajský úřad (jeho dopisem ze dne 23. dubna 2012, č. j. Sp. KrÚ 24700/2012) předloženo v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 29. března 2012, č. j. KrÚ 21868/2012, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále jako „napadené rozhodnutí“).

Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Žadatel se dne 5. března 2010 v souladu s InfZ obrátil na Krajský úřad Pardubického kraje se žádostí o poskytnutí informací. V podání označeném jako *Žádost o poskytnutí informací ve smyslu zákona č. 106/99 Sb., o svobodném přístupu k informacím*, požádal o poskytnutí a) počty cestujících na traťových úsecích *Moravská Třebová – Chornice – Velké Opatovice a Chornice – Džbel a dalších* (viz níže); b) počty vystupujících a nastupujících ve všech stanicích a zastávkách včetně koncových; c) bylo-li to takto např. z elektronického systému prodeje jízdenek Českých drah generováno, i informace o tom, kolik cestujících odkud kam cestovalo; d) tyto informace nejlépe zpětně za všechny roky nebo jiná časová období, ve kterých byla sčítání prováděná, a to pokud možno co nedále do historie; e) tytéž informace žádám sdělit i pro traťový úsek *Česká Třebová – Moravská Třebová*. Pokud je zde problém oddělit data od dat z jiných vlaků do jiných směrů (*Lanškroun, Zábřeh apod.*), postačí i informace z traťového úseku *Třebovice v Čechách – Moravská Třebová*; f) pokud je to možné, žádám i o sdělení počtů cestujících na „jihomoravském“ traťovém úseku *Velké Opatovice – Skalice nad Svitavou* a na „olomouckém“ traťovém úseku *Džbel – Prostějov hl. n.* Nakonec žadatel poznamenal, že mu nevadí poskytnutí i dalších dat v případě, kdy se budou překrývat s požadovanými daty nebo s jinými tratěmi a předpokládá poskytnutí informací v elektronické podobě (tedy v podobě v jaké je povinný subjekt má k dispozici). Dále žádá sdělit, jestli je plánováno nebo jednáno o zavedení jakékoli osobní dopravy na zmíněných neprovozovaných úsecích tratí.

Povinný subjekt se prostřednictvím e-mailu (adresy Stepan@kcod.cd.cz; Sadovsky@kcod.cd.cz) požádal v souladu s uzavřenou smlouvou o ZVS v drážní dopravě, čl. 15, odst. 4 o souhlas k poskytnutí v žádosti požadovaných informací. Na tento mail reagoval pan Ing. Jiří Sádovský, který sdělil povinnému subjektu (opět prostřednictvím emailu), souhlas k poskytnutí „*dat, která jsou uvedena v příloze této zprávy žadateli. Jako smluvní dopravce jsme se rozhodli pro poskytnutí informací ke trati č. 262*“. Nadřízený orgán prostřednictvím internetu zjistil, že se ve vztahu k druhé straně zmíněné korespondence pravděpodobně jedná o Krajské centrum osobní dopravy ČD Pardubice (ze spisu není tato skutečnost zřejmá).

Součástí předloženého spisu je také sdělení povinného subjektu ze dne 14. března 2012, kterým byla na základě § 14 odst. 4 písm. a) InfZ prodoužena lhůta pro poskytnutí informací z důvodu konzultace s jiným subjektem.

Krajský úřad Pardubického kraje následně vypracoval napadené rozhodnutí, jímž s odkazem na § 15 odst. 1 ve spojení s § 9 odst. 1 InfZ rozhodl o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (v bodech 2, 5 a 8). V odůvodnění svého rozhodnutí povinný subjekt zejména očísloval pro přehlednost požadavky žadatele. Uvedl tedy: Předmět žádosti je poskytnutí informací k traťovým úsekům *Moravská Třebová – Chornice – Velké Opatovice a Chornice – Džbel*. 1) Údaje k traťovému úseku *Moravská Třebová – Chornice – Velké Opatovice*; 2) Údaje k traťovému úseku *Chornice – Džbel*; 3) Počty cestujících výše a pokud možno na i níže zmiňovaných

úsecích; 4) Počty vystupujících a nastupujících ve všech stanicích a zastávkách včetně koncových; 5) bylo-li to takto např. z elektronického systému prodeje jízdenek Českých drah generováno, i informace o tom, kolik cestujících odkud kam cestovalo; 6) tyto informace nejlépe zpětně za všechny roky nebo jiná časová období, ve kterých byla sčítání prováděná, a to pokud možno co nedále do historie; 7) tytéž informace žádám sdělit i pro traťový úsek Česká Třebová – Moravská Třebová. Pokud je zde problém oddělit data od dat z jiných vlaků do jiných směrů (Lanškroun, Zábřeh apod.), postačí i informace z traťového úseku Třebovice v Čechách – Moravská Třebová; 8) pokud je to možné, žádám i o sdělení počtů cestujících na „jihomoravském“ traťovém úseku Velké Opatovice – Skalice nad Svitavou a na „olomouckém“ traťovém úseku Džbel – Prostějov hl. n.; 9) Dále žádám sdělit informaci o tom, jestli je plánováno nebo jednáno o zavedení jakékoli osobní dopravy na zmíněných neprovozovaných úsecích tratí. Povinný subjekt ve svém odůvodnění toliko konstatovat, že nevyhověl žádosti o poskytnutí informací k bodu 2, 5, 8 žádosti, a to na základě uzavřené smlouvy o závazku veřejné služby v drážní dopravě mezi Pardubickým krajem a Českými drahami a. s. Dle této smlouvy čl. 15 odst. 4 jsou požadované informace obchodním tajemstvím a proto je Pardubický kraj v souladu s § 9 odst. 1 InfZ neposkytl. Ve zbytku (k bodům 1, 3, 4, 6, 7, 9) byly žadateli informace poskytnuty, resp. České dráhy a. s. poskytly.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel odvolání (jediné co je z podkladů zjištěné je, že došlo povinnému subjektu dne 13. dubna 2012 a zaevidované pod č. j. 24700/2012). Odvolatel se ve svém odvolání vyjadřuje k rozhodnutí povinného subjektu, a to konkrétně k odůvodnění neposkytnutí informací v bodech 2, 5, 8 – odkazu na uzavřenou smlouvu o ZVS v drážní dopravě mezi povinným subjektem a ČD a. s. Odvolatel poukazuje na judikaturu NSS a ÚS s tím, že se domnívá, že České dráhy a. s. naplňují definiční znaky povinného subjektu dle InfZ. Proto také žádá o poskytnutí informací specifikovaných v bodech 2, 5 a 8 žádosti. Nakonec se odvolatel zabývá i poskytnutými informacemi (ve sdělení povinného subjektu č. j.: KrÚ 21872/2012). Konkrétně bodem 9 (absence odpovědi) a bodem 6 (je nespokojen s časovým rozsahem a požaduje poskytnutí informací i za roky před rokem 2009).

Povinný subjekt na základě podaného odvolání doplnil odpověď k žádosti o informaci – k bodu 9 (sdělení č. j. Sp. KrÚ 24700/2012 ze dne 18. dubna 2012).

Součástí spisu je také Dodatek č. 17 ke smlouvě č. 2005/03498 uzavřené mezi Pardubickým krajem a Českými drahami, a. s.

V dopise ze dne 23. dubna 2012, č. j. Sp. KrÚ 24700/2012, jímž bylo Ministerstvu vnitra předáno podané odvolání, povinný subjekt se omezil toliko na uvedení časové chronologie případu a zopakování své argumentace uvedené v napadeném rozhodnutí.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci odvolacího řízení nejdříve zabývalo svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání a dále otázkou včasnosti jeho podání.

Předmětem žádosti o poskytnutí informací jsou informace vztahujících se k různým traťovým úsekům; zejména *Moravská Třebová – Chornice – Velké Opatovice a Chornice - Dzbel*. Z napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že povinný subjekt při vyřizování předmětné žádosti o informace vycházel z ustanovení smlouvy o závazku veřejné služby v drážní dopravě. Zajišťování drážní dopravy je upraveno zákonem č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož novelou tohoto zákona, provedenou zákonem č. 1/2005 Sb., bylo s účinností od 2. ledna 2005 zrušeno ustanovení § 65, které znělo: *Působnosti stanovené kraji podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti kraje, je třeba ve vztahu k zákonu č. 266/1994 Sb., aplikovat ustanovení § 4 krajského zřízení, podle kterého pokud zvláštní zákon upravuje působnost krajů a nestanoví, že jde o přenesenou působnost, platí, že jde vždy o činnost patřící do samostatné působnosti* a konstatovat, že zajišťování drážní dopravy je činnost kraje v jeho samostatné působnosti (tomu ostatně odpovídá i obecné vymezení samostatné působnosti v § 14 odst. 1 krajského zřízení, podle kterého *do samostatné působnosti kraje náleží záležitosti, které jsou v zájmu kraje a občanů kraje, což zajištění drážní dopravy na jeho území nepochybně je*).

Jelikož se žadatel domáhal poskytnutí informací z oblasti samostatné působnosti kraje, lze s ohledem na § 20 odst. 6 InfZ konstatovat, že i žádost o poskytnutí informací vyřizoval povinný subjekt ve své samostatné působnosti, a tudíž i rozhodování o odmítnutí žádosti bylo rozhodováním v samostatné působnosti (§ 20 odst. 6 a *contr.* InfZ ve spojení s § 4 krajského zřízení). Podle ustanovení § 16 odst. 2 InfZ rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti nadřízený orgán, pro jehož určení InfZ odkazuje ve svém § 20 odst. 4 na ustanovení § 178 správního řádu. Nadřízeným správním orgánem orgánu kraje při výkonu samostatné působnosti je podle § 178 odst. 1 správního řádu zpravidla Ministerstvo vnitra, které podle § 94 odst. 1 krajského zřízení „přezkoumává rozhodnutí kraje vydaná v samostatné působnosti“, tzn. je oprávněno rozhodovat o odvoláních proti takovým rozhodnutím. Z tohoto důvodu je Ministerstvo vnitra nadřízeným orgánem, příslušným k rozhodnutí o podaném odvolání.

Z předloženého spisu nelze vyčíst (chybí doklad o doručení), kdy bylo napadené rozhodnutí odvolateli podle § 72 odst. 1 ve spojení s § 20 odst. 1 správního řádu doručeno. Napadené rozhodnutí bylo vypracováno dne 29. března 2012 a odvolání povinný subjekt obdržel dne 13. dubna 2012. Vzhledem k tomu, že není ve spisu doloženo, kdy žadatel napadené rozhodnutí obdržel, vyšel odvolací orgán z § 84 správního řádu, a tudíž může konstatovat, že odvolání bylo podáno včas.

III.

Ministerstvo vnitra přezkoumalo na základě podaného odvolání napadené rozhodnutí v mezích daných § 89 odst. 2 správního řádu a dospělo k závěru, že

uvedené rozhodnutí je v rozporu se zákonem a je dán důvod pro jeho zrušení. Podle názoru odvolacího orgánu je tento rozpor dán nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí pro nedostatečné odůvodnění neposkytnutí informací z důvodu ochrany obchodního tajemství rozhodnutí a nepředložení celého spisu – zejména dokumentů, které obsahují informace, na které povinný subjekt hodlal aplikovat „obchodní tajemství“. Taktéž se povinný subjekt nevypořádal s § 9 odst. 2 InfZ, který říká: „*Při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství.*“

III. / A

Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí žádost o informace částečně odmítl a to v části 2) Údaje k traťovému úseku Chomice – Džbel; 5) bylo-li to takto např. z elektronického systému prodeje jízdenek Českých drah generováno, i informace o tom, kolik cestujících odkud kam cestovalo; 8) pokud je to možné, žádám i o sdělení počtů cestujících na „jihomoravském“ traťovém úseku Velké Opatovice – Skalice nad Svitavou a na „olomouckém“ traťovém úseku Džbel – Prostějov hl. n. Jako důvod povinný subjekt uvedl, že nevyhověl žádosti o poskytnutí informací k bodu 2, 5, 8 žádosti, a to na základě uzavřené smlouvy o závazku veřejné služby v drážní dopravě mezi Pardubickým krajem a Českými drahami a. s. Dle této smlouvy čl. 15 odst. 4 jsou požadované informace obchodním tajemstvím, a proto je Pardubický kraj v souladu s § 9 odst. 1 InfZ neposkytl. V článku 15 odst. 4 dle předloženého Dodatku č. 17 ke smlouvě č. 2005/03498 je uvedeno, že „Dopravce“ je seznámen se skutečností, že Pardubický kraj, jako orgán územní samosprávy, je povinen poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti podle InfZ. Dále následuje vzájemný souhlas obou stran smlouvy o tom co z materiálů vztahující se k dané smlouvě je obchodním tajemstvím. Tyto informace může „objednatel“ poskytnout až po předchozím souhlasu „dopravce“. Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí uvedl ustanovení InfZ, podle kterého požadované informace odmítl poskytnout (§ 9 odst. 1 InfZ), s tím že se vzhledem k vymezenému okruhu požadovaných informací a skutečnosti, že smluvní partner jsou České dráhy, a. s., tj. státní organizace, která je dle § 2 InfZ povinným subjektem, nevypořádat i s § 9 odst. 2 InfZ.

K uplatnění „obchodního tajemství“ jako důvodu odmítnutí poskytnutí informací v daném případě zastává Ministerstvo vnitra následující názor.

Pojem obchodního tajemství je legálně vymezen ustanovením § 17 obchodního zákoníku a jeho předmětem jsou *veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje*. Z uvedené definice je zřejmé, že obchodní tajemství je tvořeno znaky objektivními (obchodní, výrobní či technická povaha; souvislost s podnikem; hodnota; nedostupnost v obchodních kruzích)

i subjektivními (vůle podnikatele dané skutečnosti utajovat a odpovídající zajištění utajení). S ohledem na značně širokou, resp. rámcovou definici obchodního tajemství lze výčet konkrétních skutečností představujících obchodní tajemství, v obecné rovině popsat pouze demonstrativně, tj. uvedením v praxi nejtypičtějších případů, jak činí i odborná literatura. Jako skutečnosti obchodní povahy se tak označují např. adresáře zákazníků, případně i dodavatelů, obchodní záměry, výrobní náklady, cenové kalkulace apod.; za skutečnosti výrobní povahy lze považovat např. technologické postupy a metody, výrobní vzory a prototypy, receptury, režimy organizace práce při výrobě či montáži atd.; konečně množině skutečností technické povahy lze podřadit např. technické plány a výkresy, grafy postupu montáže apod. (v podrobnostech srov. Štenglová, Drápal, Púry, Korbel: *Obchodní tajemství*, Linde Praha, a. s. , 2005, s. 17). Podle názoru odvolacího orgánu není pochyb o tom, že citované pojmové znaky musí být splněny kumulativně, jak vyplývá i z relevantní judikatury (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. března 2006, sp. zn. 44 Ca 82/2005).

Povinný subjekt byl tedy v daném případě povinen zabývat se každým požadovaným údajem a vždy individuálně posoudit, zda tyto údaje splňují znaky obchodního tajemství a pouze v případě kladného závěru uplatnit u konkrétních údajů ochranu dle § 9 odst. 1 InfZ.

V daném případě odmítnul povinný subjekt žádost, neboť (všechny) požadované informace v bodech 2, 5, a 8 považuje za obchodní tajemství, tak jak si ho označili v uzavřené smlouvě o ZVS v drážní dopravě č. 2005/03498 (dodatek č. 17) čl. 15, odst. 4. Aplikace ochrany obchodního tajemství vůči konkrétním informacím v režimu InfZ však vyžaduje, aby povinný subjekt v rozhodnutí o odmítnutí žádosti – má-li rozhodnutí dostát § 68 odst. 3 správního řádu a být přezkoumatelné – náležitě a vyčerpávajícím způsobem *odůvodnil*, proč informace obsažené v požadovaných informacích považuje za obchodní tajemství a uplatňuje u nich ochranu ve smyslu § 9 InfZ. To především znamená, že povinný subjekt musí ve vztahu ke každé informaci (tyto informace přitom musí označit typovými znaky, např. jako „skutečnosti obchodní povahy“ apod.) vyložit, v čem spatřuje naplnění všech zákonných znaků uvedených v § 17 obchodního zákoníku.

Odůvodnění přitom nelze učinit pouhým konstatováním, že požadovaná informace je obchodním tajemstvím, byť učiněným na základě vyjádření podnikatele, jímž svůj produkt označil jako obchodní tajemství přináležející jeho podniku, resp. v daném případě z vzájemné dohody smluvních stran. V této souvislosti lze kromě citované judikatury poukázat i na legislativní změnu § 9 odst. 1 InfZ, provedenou rovněž zákonem č. 61/2006 Sb., jímž byla dosavadní dikce tohoto ustanovení („*Pokud je požadovaná informace označena za obchodní tajemství, povinný subjekt ji neposkytne*“) novelizována do současné podoby („*Pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím /.../*“). Tato změna byla přitom motivována právě snahou znemožnit povinným subjektům ztížení přístupu k informacím označením určité informace za obchodní tajemství a přizpůsobit tak dikci zákona skutečnosti, že odmítnout poskytnutí informace lze pouze v situaci, že tato informace je skutečně

obchodním tajemstvím, tzn. odpovídá vymezení § 17 obchodního zákoníku. Povinný subjekt se však při vyřizování žádosti spokojil se vzájemnou dohodou smluvních stran (mezi povinným subjektem a Českými drahami a.s.), o tom, které informace chtějí mít vyňaté z režimu InfZ, a které za tím účelem označují za obchodní tajemství.

Odvolacímu orgánu tedy nezbyvá než konstatovat, že napadené rozhodnutí je ohledně důvodu pro částečné odmítnutí žádosti podle ustanovení § 9 odst. 1 InfZ nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (když nelze posoudit, zda požadované informace skutečně znaky obchodního tajemství naplňují), případně nezákonné pro nesprávné právní posouzení, pokud povinný subjekt považoval za dostatečný důvod aplikace § 9 odst. 1 InfZ vzájemnou dohodu smluvních stran (mezi povinným subjektem a Českými drahami a.s.), o tom, které informace chtějí mít vyňaté z režimu InfZ, a které za tím účelem označují za obchodní tajemství. Kromě toho je ohledně tohoto důvodu pro částečné odmítnutí žádosti rozhodnutí nepřezkoumatelné i z toho důvodu, že závěry povinného subjektu nelze prověřit ze správního spisu. Povinný subjekt totiž odvolacímu orgánu nepředložil požadované informace. Odvolací orgán tedy nebyl schopen ani hypoteticky posoudit, zda byl tento důvod pro odmítnutí žádosti splněn. Vzhledem k zákonné 15 denní lhůtě pro rozhodnutí o podaném odvolání přitom odvolací orgán neměl časový prostor, aby od povinného subjektu vyžadoval doplnění správního spisu, nehledě na to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v samostatné působnosti kraje - vzhledem k omezeným možnostem odvolacího přezkumu (odvolací orgán nemůže napadené rozhodnutí změnit) je především úkolem povinného subjektu, aby svá rozhodnutí řádně zdůvodnil a do spisu založil veškeré dokumenty, které jsou nutné k adekvátnímu přezkumu vydaného rozhodnutí.

Jak již bylo zmíněno i výše, povinný subjekt se vůbec při odmítání části žádosti nezabýval postavením „třetí strany“, kterou je v daném případě akciová společnost České dráhy, tedy společnost, která naplňuje pojem „povinného subjektu“ dle § 2 InfZ. Povinný subjekt se dále nezabýval ani aplikací § 9 odst. 2 InfZ, tedy zda se použije či nikoliv a proč.

III. / B

Ministerstvo vnitra bylo přístupem povinného subjektu postaveno do pozice, v níž by mělo posuzovat zákonnost odvoláním napadeného správního rozhodnutí, na jehož základě nebyly poskytnuty konkrétní informace, a niž by však mělo možnost se s těmito informacemi seznámit, neboť je povinný subjekt nepředložil.

Podle § 16 odst. 2 InfZ je povinný subjekt povinen předložit nadřízenému orgánu podané odvolání „spolu se spisovým materiálem“, přičemž „spisovým materiálem“ nelze rozumět nic jiného než „správní spis“ ve smyslu § 17 správního řádu. Podle § 17 správního řádu jsou přílohou správního spisu mj. důkazní prostředky, jimiž v tomto kontextu nemohou být jiné dokumenty než dokumenty, které zaznamenávají „odpírané“ informace. Ministerstvo vnitra proto nemůže bez znalosti konkrétních informací adekvátně posoudit, zda bylo na místě jejich neposkytnutí

(odmítnutí žádosti o jejich poskytnutí). Ministerstvo vnitra proto má za to, že povinný subjekt tím, že v rámci předložení spisového materiálu (správního spisu vedeného o vyřízení žádosti o poskytnutí informací) nepředal nadřízenému orgánu „odpírané“ informace, porušil zákon o svobodném přístupu k informacím i správní řád. K tomuto dále poznamenáváme, že samotný předložený spis vzbuzuje pochybnost o tom, že je úplný a řádně vedený (např. založený email od pana Ing. Sádovského, ve kterém se odkazuje na data uvedená v příloze, s tím že žádné přílohy nejsou součástí spisu). Ze spisu není navíc ani patrné, že kdo je pan Ing. Sádovský, resp. z jakého titulu poskytuje součinnost s povinným subjektem). Chybí i doklady o doručení důležitých písemností jako je rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.

III. / C

V odvolání dále odvolatel vyjadřuje nespokojenost s poskytnutou informací (absencí) k bodu 9 žádosti a k bodu 6 žádosti. Odvolací orgán je názoru, že následným poskytnutím informace ve sdělení ze dne 23. dubna 2012 se povinný subjekt řádně vypořádal s bodem 9) žádosti. Vzhledem k tomu, že do bodu 9) následně nepodal žadatel stížnost dle § 16a InfZ, považuje odvolací orgán bod 9) žádosti řádně a plně v souladu s InfZ za vyřízený.

Ve vztahu k bodu 6) a vyjádřené nespokojenosti žadatele odvolací orgán vyšel z textu žádosti o informace, kdy je pod bodem 6) požadovaná informace nejlépe zpětně za všechny roky nebo jiná časová období, ve kterých byla sčítání prováděná, a to pokud možno co nejdále (je zřejmé, že se jedná o „nejdále“) do historie. Vzhledem k tomu, že samotný žadatel neuvedl žádné upřesnění co je dle jeho názoru možno považovat za co nejdále, považuje odvolací orgán žádost o informace v bodě 6), tj. poskytnutí informací od roku 2009 za řádně vyřízenou. K tomuto však je třeba dále uvést, že je třeba vypořádat se s v odvolání uvedeným rozsahem požadovaných informací (požadavek je rozšířen i na ty před rokem 2009). Vzhledem k obsahu odvolání vztahujícím se k bodu 6) původní žádosti dospěl odvolací orgán k názoru, že se jedná o „novou“ žádost o informace v režimu InfZ a povinný subjekt se musí s takto „nově“ formulovaným bodem 6) znovu zabývat. Z důvodu hospodárnosti pak odvolací orgán rozšířil výrok i o bod 6), neboť povinný subjekt se vyřízením rozšířeného požadavku musí stejně zabývat a nic nebrání tomu vyřídit tento bod spolu s ostatními body žádosti, které se vrací zpět povinnému subjektu k novému projednání.

IV.

Shrneme-li výše uvedené, povinný subjekt svým odůvodněním nepřesvědčil odvolací orgán v tom, že by se v daném případě jednalo o „obchodní tajemství“ a tedy že řádně a v souladu se zákonem částečně odmítl žádost Ing. Pavla Prchala. Taktéž v předloženém spisu chybí „neposkytované informace“, tj. dokumenty obsahující požadované informace a odvolací orgán byl tak postaven před posouzení zákonného postupu povinného subjektu, aniž měl možnost seznámit se

s informacemi, které dle názoru povinného subjektu naplňují definici obchodního tajemství dle § 9 InfZ, resp. § 17 obchodního zákoníku.

Následně – pokud by se prokázalo, že se na požadované informace vztahuje ochrana před poskytnutím z důvodu obchodního tajemství, měl se povinný subjekt zabývat i § 9 odst. 2 InfZ a pokud by došel k závěru, že se v daném případě nejedná o informace, která se týká používání veřejných prostředků, tuto skutečnost řádně odůvodnit. Bez řádného odůvodnění nelze připustit odmítnutí požadovaných informací.

V.

Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům, které odvolací orgán zjistil, bylo třeba podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit Krajskému úřadu Pardubického kraje k novému projednání tak, jak je uvedeno ve výrok u tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

podepsáno elektroniky

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí správního spisu a jako jeho součást bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí předán (s dodejkou) povinnému subjektu: Pardubický kraj, Krajský úřad Pardubického kraje, odbor dopravy, silničního hospodářství a investic, Komenského náměstí, 532 11 Pardubice (k sp. KrÚ 24700/2012).
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen povinnému subjektu – Pardubickému kraji – dodáním do jeho datové schránky.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen odvolateli: Ing. Pavlu Prchalovi, [redacted] – dodáním do jeho datové schránky.
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Věra Kantorková
tel. č.: 816 415
e-mail: vera.kantorkova@mvcv.cz